

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ ΕΠΙ ΔΥΟ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΩΝ

“Ότε πλέον εἶχε τεθῆ εἰς κυκλοφορίαν ὁ προηγούμενος τόμος τῆς «Θεολογίας» (τ. ΜΒ', 1971), ἐπληροφορήθημεν ὅτι δύο ἐκ τῶν δημοσιευθεισῶν ἐκεῖ μελετῶν δὲν ἦσαν πρωτότυποι, ἀλλ' εἶχον προηγουμένως δημοσιευθῆ αὐτοτελῶς ἢ ὑπὸ ἐλαφρῶς διάφορον μορφήν καὶ εἰς ἄλλην ἐκδοσιν τῶν συγγραφέων των [: Κ.Ν. Ξενογιάννη, Ἡ Σχολὴ τοῦ τιμίου Προδρόμου (Μελὲ) Μεσσηνίας, σσ. 255 - 261· καί, Γ. Θ. Παπαγεωργίου, Ἡ ἱερὰ Μονὴ Ταξιαρχῶν Αἰγίου εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἀνεξαρτησίας, σσ. 262-266). Τοῦτο σημαίνει παράβασιν τοῦ β' ἄρθρου τοῦ Κανονισμοῦ τῆς «Θεολογίας», διὰ τὴν ὁποίαν ἐκφράζομεν τὴν λύπην μας καὶ αἰτούμεθα τὴν συγγνώμην τῶν ἀναγνωστῶν μας. Δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν περισσότερα ἐπὶ τῆς σημειώσεως ἐλλείψεως συνειδήσεως ἐπιστημονικῆς εὐθύνης, διὰ τὴν ὁποίαν ἡ «Θεολογία» οὐδὲλως εὐθύνεται, ὡς ὑπὸ παντὸς καλοπίστου ἀναγνώστου ἢ κριτοῦ ἀναγνωρίζεται.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως τῆς «Θεολογίας»).